ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΛΟΒΕΡΔΟΥ

Δημοσιεύθηκε από kris - 02/02/2012 06:34

Η ΑΥΓΗ 29/01/2012

Ρουσφέτια και παρανομίες Λοβέρδου
Νέο κατόρθωμα του υπουργού Υγείας Αν. Λοβέρδου που δείχνει πως εννοεί τα όσα λέει περί εκσυγχρονισμού και νομιμότητας. Σε αντίθεση με τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ο υπουργός Υγείας έδωσε άδεια λειτουργίας σε φαρμακείο που θα στεγάζεται στην ίδια οδό και στον ίδιο αριθμό όπου επί χρόνια λειτουργεί άλλο φαρμακείο. Τι κι αν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και το Συμβούλιο της Επικρατείας έχουν αποφασίσει ότι για λόγους δημοσίου συμφέροντος είναι αναγκαία η βιωσιμότητα των ήδη λειτουργούντων φαρμακείων; Δεν γνωρίζουμε ποια ιδιωτικά συμφέροντα ικανοποιεί με αυτή την απόφασή του ο κ. Λοβέρδος. Δεν θέλουμε να πιστέψουμε ότι με την ενέργειά του αυτή επιχειρεί να τιμωρήσει φαρμακοποιό-συνδικαλιστή της αριστεράς, καθώς είναι γνωστή η αγάπη του υπουργού για την αριστερά. Στην καλύτερη των περιπτώσεων την αντιμετωπίζει ως... πατροκτόνος! Να υποθέσουμε ότι έκανε το χατίρι σε γνωστό μεγαλοδικηγόρο, όπως λέγεται;
Βέβαια, την τελική υπογραφή έβαλε η Περιφέρεια Αττικής, αν και η ίδια προκάλεσε τη γνωμοδότηση του ΝΣΚ. Για τα μάτια του κόσμου; Παράγοντες της περιφέρειας δικαιολογούνται ότι οι πιέσεις από το υπουργείο Υγείας ήταν τόσο μεγάλες, ώστε τελικά κάμφθηκε η νομιμότητα. Κατά τα άλλα, ο κ. Λοβέρδος ρητόρευε προχθές στη Βουλή ότι συμπεριφέρεται σύμφωνα με την πολιτική συνείδησή του.
Α.Ω.

Ελεεινοί και τρισάθλιοι
Καναβούρης Κ.
Το να αρρωστήσεις είναι κάτι φυσικό. Συνέβη και σε μένα. Το να χρειαστεί να νοσηλευτείς σε δημόσιο νοσοκομείο, που το έχεις χρυσοπληρώσει ένα σκασμό λεφτά είτε μέσω άμεσων φόρων, είτε μέσω έμμεσων, είτε μέσω ποικιλόμορφων κρατήσεων, είναι κάτι επίσης φυσικό. Συνέβη και σε μένα. Χρειάστηκε να νοσηλευτώ στο νοσοκομείο "Σωτηρία". Από 'δω και πέρα όμως αρχίζει το αφύσικο, το ακραία παράλογο και το παρακρουστικό. Διότι, από τη στιγμή που περνάς τις πύλες του "Σωτηρία" -αλλά και τις πύλες των άλλων μεγάλων νοσοκομείων, όπως π.χ. ο "Ευαγγελισμός", όπως πληροφορήθηκα από φίλους γιατρούς-, δεν εισέρχεσαι σε έναν ιερό χώρο νοσηλείας. Δεν εισέρχεσαι στον ύψιστο παρηγορητικό τόπο όπου θεραπεύεται πάση δυνάμει και παντί τρόπω το πρώτιστο δικαίωμα του κάθε ανθρώπου αδιακρίτως, που είναι το δικαίωμα στην υγεία, δηλαδή το φυσικό δικαίωμα τού να ζεις. Όχι. Απερίφραστα όχι.
Εισέρχεσαι σε έναν τόπο φρίκης, όπου ακραία προσβάλλεται και ακραία ταπεινώνεται το ανθρώπινο ον. Θέλω να πω ότι η νοσηλεία πραγματοποιείται μέσα σε συνθήκες φρίκης. Και αν δεν μιλάμε σήμερα για φρικώδη νοσηλεία, αλλά για νοσηλεία σε συνθήκες φρίκης, τούτο οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην αυταπάρνηση και τον ηρωισμό -μέχρις εξαντλήσεως πνευματικής, συναισθηματικής και σωματικής- του ιατρικού και του νοσηλευτικού προσωπικού. Αυτού του συκοφαντημένου, κάκιστα πληρωμένου, χυδαία προσβεβλημένου και υποβολιμαία υποτιμημένου ως προς την εντιμότητά του προσωπικού. Και είναι αυτό το ίδιο προσωπικό με την αυταπάρνησή του, στο πείσμα της κρατικής αστοργίας, που κάνει την ποιότητα νοσηλείας μέσα σ' αυτές τις συνθήκες φρίκης να είναι ασύγκριτα υψηλότερη από αυτήν που παρέχεται στα ιδιωτικά νοσηλευτικά ξενοδοχεία, προς τα οποία στανικά θέλουν να σπρώξουν τον κόσμο, καθώς και στην πλήρη ιδιωτικοποίηση της υγείας, τόσο η αισχρή πολιτική για την υγεία όσο και η περίφημη ιδιωτική πρωτοβουλία προκειμένου να ασκήσει το "δικαίωμα" του "απείρως επιχειρείν", που συχνά πυκνά ραμφίζει την κοινή λογική.
Δύο προσωπικά παραδείγματα για το τι εστί ιατρικό λειτούργημα και νοσηλεία σε συνθήκες κρίσης: είδα στο διπλανό μου κρεβάτι (σε θάλαμο επτά ατόμων με κοινή τουαλέτα σε νοσοκομείο

νοσημάτων θώρακος) να παρακολουθούν και να προσπαθούν για την πορεία ασθένειας ενός νέου άνδρα και να τον διασωληνώνουν σχεδόν ακαριαία, όταν αυτό χρειάστηκε, ένα σμήνος γιατρών και νοσηλευτριών. Με επιστημοσύνη, με ψυχραιμία, με αγάπη. Εκεί, στην υπέροχη περιοχή όπου δεν υπάρχουν γλίσχροι μισθοί, περικοπές υλικού και όλα τα υπόλοιπα θηριώδη εργαλεία της φρίκης, αλλά υπάρχει μόνο η υπέρτατη αξία της ζωής και η υπερέκταση της προσπάθειας μέχρι τα απώτατα σύνορα της ένυλης ελπίδας ώστε αυτή η υπέρτατη αξία να συνεχίσει υφιστάμενη.
Η προσπάθεια μέχρι την Άκρα Μινώα και την Ακραία Ήρα της ανθρωπιάς. Και από την άλλη πλευρά, είδα καθαρίστρια να κρατάει, λες και ήταν πολύτιμο υλικό ή απρόσμενο δώρο, ένα ρολό χαρτί υγείας που άφησε πίσω του κάποιος ασθενής, "γιατί δεν έχουμε". Για να μην αναφέρω την εμπειρία άλλων γιατρών από άλλα νοσοκομεία. Άλλωστε δεν έχει και νόημα. Γιατί η κατάσταση στον χώρο της Υγείας και της περίθαλψης, ύστερα από αβελτηρία δεκαετιών και ύστερα από τη λεηλασία του συστήματος όλων όσοι είχαν την τιμή (που τη μετέτρεψαν σε θηριωδία) να τους ανατεθεί από την κοινωνία η υψηλή ευθύνη της δημόσιας υγείας, δεν ανήκει πια στη χορεία της καταλογογράφησης ελλείψεων, έστω και εξαιρετικά πολυάριθμων. Δεν υπάρχει πια κατάλογος. Υπάρχει μόνο συνθήκη. Και είναι συνθήκη κόλασης.
Γι' αυτό όταν εγκληματολογεί ο ελεεινός και τρισάθλιος υπουργός Υγείας Ανδρέας Λοβέρδος για περικοπές, θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι διαπράττει ύβρι και προδοσία εκείνων που τον προβίβασαν με την ψήφο τους. Πρόκειται για τέρας και περιφερόμενο όνειδος της πολιτικής σκηνής, ένα από τα πάμπολλα ανδράρια που ζοφερά επαίρονται για τη φρίκη, την καθημερινή φρίκη την οποία προκαλούν. Με λίγα λόγια, ο Λοβέρδος, όπως και όλα τα υπόλοιπα τομάρια που ελαφρά τη καρδία οργανώνουν την καταστροφή του τόπου προκειμένου να τον σώσουν, συνιστά από μόνος του κατάφωρη παραβίαση του Συντάγματος. Δεν το παραβιάζει απλώς καταργώντας ασύδοτα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά ο ίδιος, αυτός ο ίδιος είναι παραβίαση. Κι από πάνω με θράσος όχι χιλίων πιθήκων, αλλά με θράσος χιλίων γουρουνιών, έρχεται να μιλήσει για μακελειό έτσι και πειράξει κανείς τον τιτάνα Γιώργο Παπανδρέου. Την ίδια στιγμή που είναι απολύτως υπεύθυνος για το καθημερινό μακέλεμα των ανθρώπων μέσα σ' αυτό το αδυσώπητο και ανελέητο νοσοκομειακό σύστημα και σύστημα Υγείας γενικότερα. Ανελέητο μέχρι θανάτου. Γιατί ποιος μπορεί να βεβαιώσει ότι δεν έχουν χαθεί ανθρώπινες ζωές λόγω ελλείψεων; Ουδείς που διαθέτει στοιχειώδη νοημοσύνη.
Αυτοί οι αισχροί με την αισχρή πολιτική τους θέλουν να μας σώσουν. Ο ένας βλάξ (Χρυσοχοΐδης), ο μόνος Έλληνας πολιτικός που παρασημοφορήθηκε από το FBI, ψήφισε το Μνημόνιο χωρίς να το διαβάσει. Ο άλλος βλάξ (Πρωτόπαπας) το διάβασε και κατάλαβε ότι εδώ βρίσκεται η σωτηρία μας. Τι να πεις; Πολύ φοβάμαι ότι θα τους χάσουμε σύντομα. Από αναρρόφηση ηλιθιότητας. Εκτός από τον Βενιζέλο. Αυτός κινδυνεύει από αναρρόφηση ευστροφίας.

==========